

Arrest

nr. 74 749 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 12 juli 2011, verklaart er zich dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 27 oktober 2011, verstuurd op 28 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen beschikt u over de Nepalese nationaliteit en bent u afkomstig van het dorp Beni Bazaar (Ghatan VDC) gelegen in het Myagdi-district in Nepal. In het dorp waar u woonde werkte u als kok/serveerder in het restaurant ‘Prabin’. Op 27/2/2068 (Nepalese kalender, stemt overeen met 10 juli 2011 volgens de Gregoriaanse kalender) kende u er problemen met zes à zeven dronken jongeren. Deze jongeren gooiden met tafels en stoelen en uw familieleden werden uitgescholden door hen. Om die reden sloeg u met een stoel op het hoofd van één van de jongeren, waarop u zelf werd geslagen. Sinds dit incident heeft u pijn aan uw linkerbeen. U bezocht hiervoor geen arts in Nepal. U diende geen

klacht in bij de politie omdat u bang was dat uw belagers u iets zouden aandoen. Na het incident vluchtte u onmiddellijk per bus naar Delhi (India), waarna u uw reis verder zette per vliegtuig naar Parijs (Frankrijk). Vanuit Frankrijk reisde u tot slot met de trein richting België, waar u op 28/2/2068 (11 juli 2011) in Brussel aankwam. U diende er de volgende dag uw asielaanvraag in. Na uw aankomst in België werden uw familieleden nog één maal opgezocht door uw belagers, die zeiden dat ze u wilden vermoorden. Bijkomend haalde u aan dat u in België twee maal een arts raadpleegde voor uw medische problemen. Hij schreef u medicatie voor. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Citizenship Card, uitgereikt op 30 augustus 1989 in het Myagdi-district; uw huwelijksakte; de geboorteaktes van uw kinderen; enkele schoolcertificaten en een abonnementsformulier waaruit blijkt dat u in België bent ingeschreven in een wijkgezondheidscentrum in Kessel-Lo.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

“Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde feiten (éénmalig conflict met enkele dronken jongeren) problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijk) aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Daarnaast heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met enkele privé-personen geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en/of bescherming van de in Nepal aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband nooit enig probleem te hebben gekend met de autoriteiten in Nepal (CGVS, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u nooit klacht hebt ingediend. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u bang was van uw belagers, waardoor u onmiddellijk moest vluchten uit Nepal (CGVS, p. 12), kan niet weerhouden worden als een aanvaardbare uitleg voor uw nalatigheid. Internationale bescherming kan immers slechts ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Het doel van een klacht bij de politie is bovendien het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Verder heeft u geen overtuigende feiten of elementen aangebracht waaruit blijkt dat bovenvermelde problemen het lokale niveau zouden overstijgen. Zo stelde u uitdrukkelijk dat u enkel problemen kende in uw dorp. Elders in Nepal of met andere burgers kende u nooit problemen (CGVS, p. 12). U heeft dan ook niet aangetoond dat u zich, om verdere problemen te vermijden, niet in een ander deel van Nepal zou kunnen vestigen. Uw verklaring dat men u elders zou kunnen vinden is, gelet op het feit dat u niet probeerde zich elders in Nepal te vestigen, louter hypothetisch van aard en kan dan ook geenszins worden weerhouden (CGVS, p. 12). Wat betreft uw medische problemen (pijn aan uw linkerbeen) dient ten slotte toegevoegd te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitsgegevens en opleiding worden immers niet in vraag gesteld. Dat u in België ingeschreven bent in een wijkgezondheidscentrum staat evenmin ter discussie.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker gaat niet akkoord met de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat het algemeen bekend is dat Nepal één van de corruptste landen in de wereld is. Dit wordt volgens hem bevestigd door de twee internetartikels die hij aan zijn verzoekschrift toevoegt. Hij stelt dat als hij klacht zou indienen de politie hem onmiddellijk zou aanhouden en zwaar zou straffen.

Verder stelt verzoeker dat het CGVS niet heeft onderzocht of hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De bestreden beslissing stelde vooreerst terecht vast dat de door verzoeker aangehaalde feiten (éénmalig conflict met enkele dronken jongeren) problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijk) aard zijn en op zich geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus kan bovendien worden vastgesteld dat met toepassing van artikel 48/5, §1 van voormelde wet ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat zij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2. Verzoeker stelt dat het algemeen bekend is dat Nepal een van de meest corrupte landen ter wereld is en dat als hij klacht zou indienen de politie hem onmiddellijk zou aanhouden en zwaar zou straffen. Hij maakt deze bewering echter niet aannemelijk. Dit blijkt ook niet uit de twee artikels die verzoeker heeft neergelegd. De twee artikels gaan integendeel over hoe Nepal de corruptie aanpakt.

Bijgevolg is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers grief ten slotte volgens dewelke hij stelt dat “ *Bezwaarlijk kan met (sic) stellen dat de zin: “tenslotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit moment niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. “afdoende is ter motivering waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.”* berust op een foutieve lezing van de bestreden beslissing en mist feitelijke grondslag.

Met betrekking tot verzoekers verwijzing naar artikel 3 EVRM wordt opgemerkt dat deze verdragsbepaling inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Wat de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM) betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Verzoeker beperkt zich in casu tot blote beweringen die niet concreet worden onderbouwd. Hij verzuimt een begin van bewijs bij te brengen dat hij zelf een reëel risico loopt en moet vrezen voor zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit of dat hij een arrestatie zonder eerlijk proces zou moeten ondergaan.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER